

UOHSX00AOQ7B

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0147/2017/VZ-35402/2017/322/JSu

Brno 4. prosince 2017

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 13. 9. 2017 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- **Tender systems s.r.o.**, IČO 29145121, se sídlem náměstí Před bateriemi 692/18, 162 00 Praha 6,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0264/2017/VZ-25367/2017/533/HKu ze dne 30. 8. 2017 vydanému ve správním řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj**, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha 1,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Zajištění technické podpory k produktům využitých v IS NEN**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 30. 1. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 2. 2. 2017 pod ev. číslem Z2017-002879 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 2. 2. 2017 pod ev. číslem 2017/S 023-039633,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0264/2017/VZ-25367/2017/533/HKu ze dne 30. 8. 2017

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jako „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**zákon**“¹) k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadávání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncese malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté, obdržel dne 30. 6. 2017 návrh navrhovatele – Tender systems s.r.o., IČO 29145121, se sídlem náměstí Před bateriemi 692/18, 162 00 Praha 6 (dále jako „**navrhovatel**“) – z téhož dne na zahájení správního řízení ve věci přezkumu úkonů zadavatele – Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha 1 (dále jako „**zadavatel**“) – učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Zajištění technické podpory k produktům využitých v IS NEN“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 30. 1. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 2. 2. 2017 pod ev. číslem Z2017-002879 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 2. 2. 2017 pod ev. číslem 2017/S 023-039633 (dále jako „**veřejná zakázka**“).

II. Napadené rozhodnutí

2. Dne 30. 8. 2017 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0264/2017/VZ-25367/2017/533/HKu (dále jako „**napadené rozhodnutí**“), kterým zamítnul návrh navrhovatele podle § 265 písm. a) zákona, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 263 zákona.
3. Úřad odůvodnil napadené rozhodnutí tím, že pokud existuje možnost zajištění technické podpory ke konkrétním produktům, k nimž vlastní zadavatel užívá oprávnění, i jiným dodavatelem, než výrobcem předmětných produktů, nelze v takovém případě označit zadávací podmínky za diskriminační, jelikož nedošlo k omezení účastí potenciálních

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení v daném případě ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 zákona v návaznosti na ustanovení § 273 zákona.

dodavatelů v zadávacím řízení, ani nedošlo k bezdůvodnému zaručení konkurenční výhody společnosti Tesco SW a.s, IČO 25892533, se sídlem tř. Kosmonautů 1288/1, 779 00 Olomouc – Hodolany (dále jako „**společnost Tesco SW a.s.**“).

4. Dále Úřad uvádí, že s ohledem na přesné vymezení rozsahu požadovaných služeb a požadovanou povinnost dodavatelů komunikovat s dodavatelem software (dále jako „**SW**“) komponent, není uvedení nebo neuvedení informace, zda zadavatel požaduje navázání na přerušenu základní podporu nebo pokračování v základní podpoře s přidáním rozšířené podpory, v zadávací dokumentaci podstatné. Úřad dále konstatuje, že na základě zadávací dokumentace obdržel zadavatel porovnatelné nabídky (kdy navrhovatel tvrdil, že nabídky nemohly být porovnatelné), jelikož je ze zadávací dokumentace zcela evidentní, co vše mají dodavatelé ve svých nabídkách ocenit.
5. Úřad se dále vypořádal s výtkou navrhovatele stran nejasnosti o stavu licencování produktu ve vztahu k poskytování služby Change services. Úřad v dané věci oslovil zadavatele a společnost Tesco SW a.s. – jelikož pouze ve vztahu k produktům společnosti Tesco SW a.s. je služba Change services poptávána – a na základě tohoto zjištění dospěl k závěru, že zadavatel nepostupoval v rozporu se zákonem ani při stanovení této konkrétní zadávací podmínky. A to proto, že společnost Tesco SW a.s. umožňuje nabytí předmětných práv ke službě Change services. K upozornění navrhovatele, že zadavatel neuvedl v zadávacích podmínkách odkaz na obchodní a smluvní podmínky společnosti Tesco SW a.s., Úřad uvedl, že zadavatel požadoval doložení obchodních podmínek vztahujících se k technické podpoře dle předmětu plnění a uchazeči měli možnost tyto obchodní podmínky získat v rámci komunikace s dodavatelem SW komponent, případně měli možnost si tyto obchodní podmínky obstarat z veřejně dostupných zdrojů.
6. Ve vztahu k výše uvedeným obchodním podmínkám dále Úřad dodává, že dle obchodních podmínek, konkrétně pak podle písm. G odstavce viii. všeobecných licenčních podmínek společnosti Tesco SW a.s. vyplývá, že smluvní ujednání, která jsou odchylná od předmětných všeobecných licenčních podmínek, mají přednost. Tedy dodavatel předmětu plnění veřejné zakázky může dodat službu Change services jako třetí osoba a přesto poskytnout zadavateli výhradní licenci k této službě.
7. Ve vztahu k výtce navrhovatele ohledně toho k jakým změnám došlo v zadávací dokumentaci na základě zveřejnění dokumentu s názvem „první změna zadávací dokumentace“, Úřad uvedl, že tímto krokem došlo k záměně znaku „O“ za znak „0“ a tedy se nejednalo o umělý krok, kterým by došlo k prodloužení lhůt k podání nabídek.
8. S námitkou navrhovatele, že ze zadávací dokumentace není patrná výše předpokládané hodnoty veřejné zakázky ani způsob jejího určení, se Úřad vypořádal konstatováním, že zákon zadavatelům neukládá, aby předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla uvedena v zadávací dokumentaci. Stanovení této hodnoty má dle Úřadu relevanci zejména ve vztahu k určení režimu veřejné zakázky. V daném případě, ale postupoval zadavatel v nadlimitním režimu a v otevřeném řízení, kdy pro tento postup není zákonem stanovený limit předpokládané hodnoty veřejné zakázky. Úřad dále konstatuje, že nevystaly pochybnosti o souladnosti postupu zadavatele při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky, potažmo maximální nabídkové ceny se zákonem, kdy tuto stanovil na 100 000 000 Kč

a nabídkové ceny dvou dodavatelů, kteří se ucházeli o veřejnou zakázku, byly stanoveny ve výši 99 855 225,80 Kč vč. DPH a 99 474 100 Kč vč. DPH.

9. Úřad se neztotožnil ani s výtkou navrhovatele, že není patrné, kdo je nynějším dodavatelem technické podpory. Toto své stanovisko Úřad odůvodnil tím, že je jasně stanoven typ, rozsah a potřeba délky poskytované podpory, a s ohledem na to, že při konstrukci nabídky musejí dodavatelé komunikovat s výrobcí SW komponent a tedy uvedení informace, kdo doposud poskytuje technickou podporu, není nezbytné.
10. K námitce navrhovatele ohledně důvodů, proč zadavatel nerozdělil veřejnou zakázku na části, uvedl Úřad, že s ohledem na vyjádření zadavatele, podle něhož uvede důvody nerozdělení veřejné zakázky na části v písemné zprávě, čímž tedy dostojí povinnosti podle § 217 odst. 2 písm. m) zákona, nemohl jeho postup Úřad v rozhodné době seznat jako nezákonný.
11. K otázce nejasnosti ve vztahu k osobám, které se podílely na vypracování zadávací dokumentace a z jakého důvodu nebyl jejich výčet dle § 36 odst. 4 zákona uveden v zadávací dokumentaci a zda zadavatel realizoval předběžné tržní konzultace před zahájením zadávacího řízení, Úřad uvedl, že ze zadávací dokumentace nevyplývá, že by se na její tvorbě podílely osoby odlišné od zadavatele. Toto dle Úřadu podtrhuje i fakt, že je v zadávacích podmínkách do určité míry odkazováno na jednání s dodavatelem SW komponent a zadavatel toto rovněž uvedl ve svém vyjádření. Úřadu tedy nenabyl pochybnosti o tom, že by zadavatel v tomto ohledu postupoval v rozporu se zákonem.
12. K doplnění návrhu navrhovatele ze dne 19. 7. 2017 Úřad uvedl, že navrhovatel nesplnil povinnost stanovenou v § 251 odst. 4 zákona, když se mu nepodařilo prokázat, že by skutečnosti obsažené v doplnění návrhu nemohl uplatnit již v námitkách, případně v návrhu. Ke skutečnostem obsaženým v doplnění návrhu tedy Úřad nepřihlédl. Avšak nad rámec uvedl, že tento argument posiluje tvrzení navrhovatele, že se zadavatel stal závislým na SW produktech společnosti Tesco SW a.s., nicméně k tomu Úřad uvedl, že se s touto výtkou vypořádal ve zbytku napadeného rozhodnutí.

III. Rozklad navrhovatele

13. Dne 13. 9. 2017 obdržel Úřad rozklad navrhovatele z téhož dne proti napadenému rozhodnutí. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 30. 8. 2017, navrhovatel tedy podal rozklad v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

14. Navrhovatel svůj rozklad opírá o několik námitek. První z nich je tvrzení, že se Úřad vypořádal s výtkou navrhovatele co do diskriminačně stanovených zadávacích podmínek (i když s tímto vypořádáním nesouhlasí, viz dále), avšak nikterak se nevypořádal s výtkou netransparentnosti zadávacích podmínek. Navrhovatel také uvádí, že nesouhlasí se závěry Úřadu, kdy tento označil zadávací podmínky za nediskriminační, zejména proto, že na dodávku předmětu plnění veřejné zakázky má vliv subjekt, který je autorem SW komponent informačního systému Národního elektronického nástroje (dále jako „IS NEN“).
15. Navrhovatel dále rozporuje proces dokazování Úřadu, kdy Úřadu vytýká zejména to, že tvrzení obsažené ve vyjádření společnosti Tesco SW a.s. přebírá bez dalšího za své,

i když tato společnost má – dle slov navrhovatele – „*zcela enormní zájem na projektu IS NEN*“. V tomto duchu rozporuje navrhovatel i průběh dotazování se společností TECHNISERV IT, spol. s.r.o., IČO 26298953, se sídlem Traťová 574/1, 619 00 Brno – Horní Heršpice (dále jako „**společnost TECHNISERV IT, spol. s.r.o.**“), kdy navrhovatel Úřadu vytknul to, že dále nerozklíčoval – dle navrhovatele – „*zcela zásadní informaci*“ a to, že předmětná společnost poptala společnost Tesco SW a.s. jako subdodavatele, a VUMS LEGEND, spol. s.r.o., IČO 61855057, se sídlem Podbabská 1014/20, 160 00 Praha 6 (dále jako „**společnost VUMS LEGEND, spol. s.r.o.**“), kdy je ze strany navrhovatele Úřadu vytýkáno to, že ani toto dokazování nebylo provedeno dostatečně. Navrhovatel zpochybňuje vypovídací hodnotu toho, že společnost VUMS LEGEND, spol. s.r.o. nejprve uvedla, že se společností Tesco SW a.s. nespolečně pracuje a následně uvedla, že s toutéž společností komunikovala a nedokáže odhadnout časovou náročnost této komunikace. Navrhovatel shrnuje, že dokazování – jak je popsáno v tomto odstavci – je nedostatečné a nelze o něj ani částečně opřít závěry Úřadu, čímž Úřad nedostál své povinnosti podle § 3 správního řádu.

16. Dále navrhovatel poukazuje na to, že by zadávací dokumentace měla obsahovat přesné a jasné požadavky na plnění dodavatele – kdy ve vztahu ke službě Technical Support Plus tyto požadavky stanoveny nejsou a potenciální dodavatel si takové informace musí obstarat sám, tedy buď zjistit z veřejně dostupných zdrojů, nebo se dotázat společnosti Tesco SW a.s. Navrhovatel také rozporuje kredibilitu Wikipedie v roli zdroje informací, jak ji využil Úřad v bodě 102. odůvodnění napadeného rozhodnutí.
17. Navrhovatel předně uvádí, že se – dle jeho názoru – Úřad nevypořádal s jeho návrhem ve věci rozporování jasnosti a úplnosti vymezení technických zadávacích podmínek v souladu se zákonem. Podle navrhovatele není dostatečné, aby technická zadávací dokumentace obsahovala to, jaký je rozsah poptávané technické podpory, k jakým produktům je technická podpora poptávána a kdo je výrobcem jednotlivých SW komponent, ale měly by obsahovat veškeré údaje a parametry nutné k podání nabídek včetně informací o všech poplatcích souvisejících s předmětem plnění, tedy i s obnovením technické podpory, o edici Technical Support Plus a o vztahu stávající základní podpory a navazující rozšiřující podpory.
18. Navrhovatel také nesouhlasí se závěrem Úřadu, že z požadavku zadavatele na přílohu č. 3 smlouvy, která zní: „*kopii potvrzení od zastoupení výrobce technologií, že dodávaná platná a garantovaná podpora, licence, renewal, případně reinstatement jsou registrované u výrobce software a jsou v jeho evidenci a jsou registrované na koncového zákazníka (Uživatele) a pocházejí z oficiálního distribučního kanálu výrobce – součástí potvrzení budou i PN a/nebo SN dodávaných komponent*“, nelze dovodit komunikaci mezi výrobcem požadovaných produktů a dodavatelem, ze které by bylo možné dovodit údaje a informace, na jejichž absenci či neúplnost bylo upozorněno v návrhu.
19. Z důvodu neuvedení v zadávacích podmínkách navrhovatel také nesouhlasí se závěrem Úřadu, že pokud by bylo v souvislosti s nutností zajištění technické podpory třeba zakoupit i určité licence, tak ty jsou pak samozřejmě součástí předmětu plnění veřejné zakázky. Tuto informaci ale dodavatel získá pouze na základě jednání s výrobcem SW komponent.
20. Ve vztahu k výše uvedenému pak opětovně navrhovatel rozporuje provedené dokazování, kdy Úřad dospěl k závěru, že: „*Za účelem přípravy nabídek tedy dodavatelé museli oslovit výrobce technologií. Úřad ověřoval komunikaci u dodavatelů, kteří podali nabídky u spol.*

Tesco SW a.s. a IBM Česká republika s.r.o.“ Kdy existenci této komunikace dovodil z toho, že se TECHNISERV IT, spol. s.r.o. a VUMS LEGENDS, spol. s.r.o. poptaly společnosti IBM Česká republika, spol. s.r.o., IČO 14890992, se sídlem V parku 2294/4, 148 00 Praha 4 – Chodov (dále jako „**společnost IBM Česká republika, spol. s.r.o.**“) na ceny ve vztahu k dané veřejné zakázce. Navrhovatel dále uvádí, že výše uvedené závěry neplynou ani z toho, že společnost Tesco SW a.s. uvedla, že má dva zájemce o poskytnutí služby technické podpory včetně Change Services a oběma žádostem společnost vyhověla.

21. Navrhovatel dále poukazuje na to, že společnost TECHNISERV IT, spol. s.r.o. ve svém sdělení ze dne 4. 8. 2017 uvedla, že společnost Tesco SW a.s. poptala jako subdodavatele, přičemž společnost Tesco SW a.s. ve svém přípisu ze dne 10. 8. 2017 psala o svém partnerství se společností TECHNISERV IT, spol. s.r.o. Navrhovatel poukazuje i na to, že ve svém dalším přípisu ze dne 24. 4. 2017 společnost Tesco SW a.s. uvedla, že její obchodní partneři mají právo prodávat produkty a služby společnosti Tesco SW a.s. Navrhovateli se výše uvedená tvrzení zdají jako rozporná a vytýká Úřadu to, že tuto rozpornost nijak ve svém rozhodnutí nezohlednil a nezabýval se jí.
22. Dle navrhovatele měla zadávací dokumentace obsahovat také informaci o tom, že všichni poskytovatelé produktů umožní dodavatelům pro provedení Change Services poskytnutí výhradní licence. Zadávací dokumentaci ovšem tuto informaci neobsahuje a navrhovatel má za to, že ani v tomto případě nedošlo ze strany Úřadu k posouzení toho, zda zadavatel v tomto ohledu postupoval v souladu s § 36 odst. 3 zákona.
23. Navrhovatel konstatuje, že s ohledem na vlastní odborné znalosti ve vztahu k předmětu plnění veřejné zakázky, má za to, že zadavatel nemohl zpracovat zadávací podmínky, zejména pak technické zadávací podmínky, aniž by nespolupracoval s výrobcem, subjektem poskytujícím servis nebo provozovatelem IS NEN. Navrhovatel dále poukazuje na to, že zadavatel se ve vzoru smlouvy zavazuje k tomu, že zajistí komunikaci s provozovatelem IS NEN, kdy k tomuto se může zadavatel zavázat, pouze pokud toto měl již s provozovatelem IS NEN dohodnuto. Navrhovatel dále konstatuje, že Úřad tuto skutečnost nezohlednil a ani ve vztahu k ní neprovedl žádné dokazování.
24. Navrhovatel dále uvádí, že nedisponoval v okamžiku podání návrhu informací, která byla obsahem doplnění návrhu ze dne 19. 7. 2017, a že tato informace vyplývá až z dopisu předsedy vlády, který je adresován poslanci Jiřímu Valentovi, ze dne 10. 7. 2017. Na tuto informaci navrhovatel reagoval tím, že o tom neprodleně zpravil Úřad, aby tento mohl danou věc prošetřit. V postupu Úřadu, kdy tento k uvedené skutečnosti nepřihlédl a ani ji neprošetřil, spatřuje navrhovatel porušení § 251 odst. 4 zákona a § 51 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**správní řád**“).

Závěr rozkladu

25. Navrhovatel proto navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

Vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele

26. Zadavatel ve svém vyjádření k rozkladu navrhovatele uvádí, že – ve vztahu k námitce diskriminačních zadávacích podmínek – je nepodstatná znalost architektury systému.

Zadavatel dále uvádí, že neexistuje způsob jak se vyhnout tomu, aby výrobce dílčí SW komponenty netěžil z následujících veřejných zakázek na zajištění technické podpory, dle zadavatele je proto tato námitka navrhovatele bezpředmětná.

27. Zadavatel dále uvádí, že navrhovatel nijak nepodložil svá tvrzení, že zadávací podmínky jsou diskriminační a netransparentní. Zadavatel naopak konstatuje, že z jím předložených důkazů a z následného dokazování ze strany Úřadu je nad slunce jasné, že navrhovatel tím, že neoslovil ani společnost Tesco SW a.s., ani společnost IBM Česká republika, spol. s.r.o. či jejího obchodního partnera, se ani nepokusil o přípravu nabídky. Zadavatel uzavírá, že se mu kritika navrhovatele stran procesu dokazování, jak byl Úřadem proveden, jeví jako nepatřičná.
28. Zadavatel dále nad rámec uvádí, že povinnost zajistit komunikaci mezi dodavatelem služeb technické podpory a provozovatelem IS NEN je mu uložena smlouvou o provozu IS NEN (konkrétně článkem 9.1.4.), která je uveřejněna na webových stránkách Ministerstva pro místní rozvoj.

IV. Řízení o rozkladu

29. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 téhož zákona předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

30. Po projednání rozkladu a veškerého souvisejícího spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
31. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je shora uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí podaného rozkladu.

V. K námitkám rozkladu

32. Zásada zákazu diskriminace je upravena v § 6 zákona, kdy přesnější obsah této zásady, než jaké nabízí relativně strohé znění zákona: „(2) *Ve vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace*“, obsahuje komentářová literatura: „*Nejčastějším a nejtypičtějším projevem porušení této zásady je objektivní nemožnost určitého dodavatele ucházet se o účast v zadávacím řízení z důvodu toho, že požadavky na prokázání splnění kvalifikace byly zadavatelem nastaveny nepřiměřeně (a z pohledu dotčeného dodavatele diskriminačně).*“ (pozn.: zvýrazněno předsedou Úřadu) (Podešva, V. a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Zákon o registru smluv. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016, s. 33). Obdobně lze odkázat i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 Afs 20/2008-152, ve kterém je uvedeno: „*Toto*

ustanovení totiž v první řadě směřuje k cíli samotného zákona o veřejných zakázkách, kterým je zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Zákon tohoto cíle dosahuje především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, jejichž plnění je hrazeno z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli (srov. shora cit. důvodová zpráva k zákonu). Právě k zajištění konkurence mezi dodavateli slouží analyzované zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace.“

33. Na tomtéž místě je upravena i zásada transparentnosti zadávacího řízení. Jak je možné chápat tuto zásadu, uvádí Soudní dvůr Evropské unie (dále jako „SDEU“) ve svém rozsudku velkého senátu ze dne 13. 4. 2010 ve věci V-91/08 - Wall AG proti La ville De Francfort-sur-le-Main a Frankfurter Enrsorgungs- und Service GmbH, kde je v bodě 36 uvedeno: *„Povinnost transparentnosti, jež je uložena orgánům veřejné moci, které uzavírají smlouvu o koncesi na služby, předpokládá, že musí být ve prospěch každého potenciálního uchazeče zaručen odpovídající stupeň zveřejnění, který zajistí otevření koncese hospodářské soutěži, jakož i přezkum nestrannosti řízení o udělení.“* Na tento závěr navazuje komentářová literatura, kde je konstatováno: *„Projevuje se (zásada transparentnosti) ve dvou aspektech (srov. Interpretální rozhodnutí, kap. 1.2.). První aspekt spočívá v zajištění odpovídajícího stupně zveřejnění umožňujícího otevření trhu hospodářské soutěži ve prospěch každého potenciálního uchazeče (...). Projevuje se tedy zejména v povinnosti odpovídajícím způsobem uveřejnit vyhlášení veřejné zakázky.... Druhý aspekt zásady transparentnosti spočívá v povinnosti zajistit, aby mohla být provedena kontrola nestrannosti postupů zadávacího řízení. Jen tak lze totiž zajistit kontrolu toho, že byly dodrženy další dvě základní zásady (...). Konkrétně jde jednat o povinnosti zadavatele dodržovat předem stanovená pravidla postupu a jednat o povinnost vedení dostatečné dokumentace o výběrovém řízení tak, aby veškeré kroky zadavatele byly zpětně přehledné, výsledovatelné, kontrolovatelné a přezkoumatelné a aby nevznikaly pochybnosti o tom, co bylo pravým důvodem jednotlivých kroků zadavatele (Raus). Zásada transparentnosti dále vyžaduje, aby veškeré podmínky a detailní pravidla zadávacího řízení byla stanovena jasným, přesným a jednoznačným způsobem v oznámení veřejné zakázky nebo zadávací dokumentaci, aby jednak všichni přiměřeně informovaní dodatelé při vynaložení běžné péče mohli rozumět jejich přesnému významu a interpretovat je shodně a jednak aby zadavatel byl schopen ověřit, zda podané nabídky splňují kritéria příslušné zakázky (...).“* (Dvořák, D., Machurek, T. a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 44 - 53).

K diskriminačním a netransparentním zadávacím podmínkám

34. Navrhovatel namítá, že zadávací podmínky jsou nastaveny diskriminačně zejména proto, že společnost Tesco SW a.s. je výrobcem SW komponent, které jsou vtěleny do IS NEN, což způsobuje to, že tato společnost může svým jednáním ovlivnit to, jaké cenové nabídky budou moci dodavatelé podat. Je nutno konstatovat, že SW komponenty, jejichž autorem je společnost Tesco SW a.s., jsou součástí IS NEN, toto lze ovšem označit za objektivní skutečnost a lze souhlasit se zadavatelem, který ve svém vyjádření k rozkladu uvedl, že nelze vyloučit vliv výrobce SW komponenty na průběh veřejné zakázky, kterou je poptávána technická podpora pro onen SW komponent. Z výše uvedeného komentáře je patrné, že zadávací podmínky – aby bylo možné je označit za diskriminační – musí být zadavatelem nastaveny tak, že znevýhodňují přímo či skrytě skupinu dodavatelů,

nebo jednoho dodavatele. V daném případě je ale nutno seznat, že zadávací podmínky pouze reagují na objektivní stav věci, kdy SW komponenty společnosti Tesco SW a.s. jsou integrální součástí IS NEN. Podstatou zásady zákazu diskriminace je zamezení tomu, aby byl kterýkoliv z dodavatelů přímo nebo nepřímo, vědomě nebo nevědomě zvýhodněn. V šetřené věci je ze znění zadávací dokumentace patrné, že nedošlo ke znemožnění účasti jiných dodavatelů, než společnosti Tesco SW a.s. Zadávací dokumentace stanovuje vymezení toho, k jakým SW komponentám je poptávána technická podpora, v jakém rozsahu je technická podpora poptávána a také, kdo je výrobcem které SW komponenty – tedy kdo je oprávněn udělovat licenci potřebnou k tomu, aby dodavatelé mohli učinit nabídku. Tedy zadávací podmínky obsahují veškeré informace, které potenciální dodavatelé potřebují k tomu, aby mohli koncipovat své nabídky a s těmito se ucházet o předmětnou veřejnou zakázku. Lze tedy tvrdit, že žádný z dodavatelů nebyl zadávacími podmínkami zvýhodněn. S námitkou rozporu zadávacích podmínek se ostatně vypořádal již Úřad například v bodě 103. odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde činí obdobný závěr, jako je ten, který je uveden výše v tomto odstavci odůvodnění rozhodnutí o rozkladu. Pro bližší odůvodnění lze plně odkázat na napadené rozhodnutí, se kterým se plně ztotožňuji.

35. Lze tedy uzavřít, že zadavatel nepostupoval v rozporu se zásadou zákazu diskriminace, a námitku navrhovatele lze označit za nedůvodnou.
36. K porušení zásady transparentnosti uvádím, že s touto námitkou navrhovatele se nelze vypořádat s ohledem na to, že ji nikterak nespécifikoval. V návrhu pouze konstatuje, že zadávací podmínky jsou nastaveny netransparentně a následně poskytuje výklad této zásady. V rozkladu se omezuje pouze na konstatování, že se Úřad s touto námitkou nevypořádal, ani zde však svou námitku nerozvedl – například pouhým uvedením toho, z čeho – dle jeho názoru – pramení netransparentnost zadávací dokumentace. Je nutno vzít na vědomí, že zásada transparentnosti obsahuje několik rovin, které protkávají celé zadávací řízení, kdy zastřešujícím cílem je, aby veřejná zakázka působila ve vztahu k dodavatelům jako jasná a čitelná, a aby daná veřejná zakázka a zadávací řízení podléhali efektivní veřejné kontrole a správnímu přezkumu (Podešva, V., Sommer, L., Votrubec, J., Flaškár, M., Harnach, J., Měkota, J., Janoušek, M. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Zákon o registru smluv. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016, s. 31).
37. Jednou z výše uvedených rovin transparentnosti je i jasnost, srozumitelnost a úplnost zadávacích podmínek, díky čemuž jsou dodavatelé schopni jednoznačně pochopit zadávací podmínky, na základě čehož mohou zvážit svou účast na zadávacím řízení a následně i koncipovat své nabídky. Lze poukázat na to, že s touto rovinou zásady transparentnosti se Úřad vypořádal v bodě 103. odůvodnění napadeného rozhodnutí, kdy najisto postavil, že zadavatel koncipoval zadávací dokumentaci v souladu se zásadou transparentnosti, kdy z těchto je jasně patrné, jaké konkrétní služby a činnosti jsou poptávány a jaké jsou požadované minimální parametry těchto služeb a činností.
38. Nad rámec lze uvést, že i další roviny zásady transparentnosti byly ze strany zadavatele dodrženy, kdy lze konstatovat, že zadávací dokumentace je řádně zveřejněna, dodavatelům bylo umožněno se s ní seznámit a na jejím základě koncipovat nabídky, které mají potenciál v této veřejné zakázce uspět a návrhové správní řízení vedené Úřadem a následně i toto řízení o rozkladu je jasným důkazem toho, že danou veřejnou zakázku lze podrobit efektivní veřejné kontrole (kdy navrhovatel měl možnost uplatnit jak námitky ve smyslu § 241 zákona,

tak podat návrh ve smyslu § 251 zákona) a správnímu přezkumu. Lze tedy uzavřít, že zadávací dokumentace, potažmo celé zadávací řízení probíhá v souladu se zásadou transparentnosti.

39. Z napadeného rozhodnutí je dále patrné, že Úřad neshledal pochybení na straně zadavatele ve vztahu k základním zásadám zadávacího řízení – tedy neshledal porušení zásady zákazu diskriminace a s tím spojené zásady rovného zacházení, ani zásadu transparentnosti a ani dalších základních zásad zadávání veřejných zakázek, jak jsou obsaženy v § 6 zákona.

K námitce proti dokazování, jak bylo provedeno Úřadem

40. Navrhovatel ve svém rozkladu uplatnil několik námitek proti procesu dokazování, avšak v souladu se zásadou procesní ekonomie považují za vhodné a možné, se s nimi vypořádat jako s celkem brojícím proti tomu, jakým způsobem provedl Úřad dokazování a zda dostal své povinnosti ve smyslu § 3 správního řádu.

41. Účelem procesu dokazování je zjištění skutkového stavu do takové kvalitativní míry, aby odpovídal zásadě materiální pravdy uvedené v § 3 správního řádu a zásadě uvedené v § 2 odst. 4 téhož zákona. Proces dokazování je jinak řízen principem volného hodnocení důkazů, kdy je v gesci Úřadu, jakou váhu přiloží kterým důkazům, případně ke kterým důkazům přihlédne a ke kterým nikoliv. Toto lze seznat i z komentářové literatury: „*K hodnocení důkazů podle vlastního (avšak nikoliv libovolného) uvážení správního orgánu se podrobněji v různých souvislostech vyjádřila již soudní judikatura ke SpŘ 1967. Podle této judikatury jde o „myšlenkovou úvahu, při které usuzující přijímá jedno tvrzení a odmítá jiné, přičemž se opírá o logické, systematické, historické, pravděpodobnostní, věrohodnostní atp. úsudky, které zmiňuje v odůvodnění svého rozhodnutí. Takovýmto hodnocením však není, jestliže správní orgán jeden důkaz pouze přijal a protichůdný pouze jako nevěrohodný odmítl, aniž by vyložil, proč tak učinil, když navíc nevyužil možnosti provést ke sporné skutečnosti dostupné důkazy další“ (rozsudek VS v Praze ze dne 28. 5. 1996, č. j. 9 A 561/94, SJS 270/1998).*“ (Potěšil, L., Hejč, D., Rigel, F., Marek, D.: Správní řád. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 263 – 268).

42. Je tedy na Úřadu, jaké důkazy či podklady pro rozhodnutí vezme za podstatné, kterým dá větší váhu, či ke kterým, například pro jejich irelevanci k věci, či nadbytečnost, nepřihlédne. Veškeré tyto postupy včetně myšlenkových procesů hodnocení důkazů musejí ovšem být součástí odůvodnění správního rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu: „*V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informaci o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*“

43. Z napadeného rozhodnutí je ovšem jasně patrné, z jakých podkladů pro vydání rozhodnutí Úřad vycházel a jaké myšlenkové pochody jej provázely při hodnocení těchto podkladů. Úřad tedy splnil povinnost na něj kladenou správním řádem, co do kvality zjištěného skutkového stavu, na kterém postavil své rozhodnutí. Například z bodu 105. odůvodnění napadeného rozhodnutí je jasně patrné, jaká skutečnost byla Úřadem zjišťována (zda může předmětnou technickou podporu ve vztahu k produktům společnosti Tesco SW a.s. provádět pouze výrobce, nebo osoby s ním propojené), jaký důkaz pro prokázání či vyvrácení tohoto tvrzení provedl (tedy dotazováním se společností Tesco SW a.s.), k jakému závěru dospěl

(že technickou podporu mohou dodávat obchodní partneři společnosti Tesco SW a.s., případně i další subjekty, které zajistí technickou podporu předprodejem servisního balíčku). Případně lze poukázat na fakt, že se Úřad nezabýval tím, zda mezi společností TECHNISERV IT, spol. s.r.o. a Tesco SW a.s. je obchodní partnerství, nebo subdodavatelský nebo jakýkoliv jiný obchodní vztah, jak ostatně Úřadu vytýká také navrhovatel, s ohledem na to, že je irelevantní, jaký konkrétní vztah je mezi těmito dvěma subjekty. Z toho je tedy patrné, že tuto dílčí informaci považuje Úřad za irelevantní k posouzení věci a v souladu se zásadou procesní ekonomie neprováděl důkazy k prokázání či vyvrácení těchto tvrzení.

44. Naopak se lze ztotožnit s tvrzením navrhovatele stran toho, že odkaz na Wikipedii jako veřejný zdroj informací není relevantní. Proměnlivost tohoto informačního zdroje (že může být editována kdykoliv), stejně jako princip, na kterém tato webová encyklopedie pracuje (tedy že ji může editovat kdokoli s přístupem na PC, k chytrému telefonu, či jinému zařízení), a jak ostatně shrnuje navrhovatel: *„je jako zdroj poměrně pochybný a platný do doby než dojde k editaci daného pojmu.“* Vypovídají o nízké míře důvěryhodnosti tohoto zdroje a informací v něm obsažených. I když tedy Úřad v bodě 102. odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázal na zdroj informací, jehož důvěryhodnost je značně pochybná a daná informace může být kýmkoliv kdykoliv změněna, nelze seznat, že by tato marginální chyba naznačovala nesprávnost zbytku napadeného rozhodnutí, zejména s ohledem na to, že za pomoci Wikipedie došlo k vysvětlení pouze okrajové skutečnosti.
45. Nutno také konstatovat, že správní řád klade na účastníky správního řízení břímě tvrzení skutečností a navrhování důkazů, konkrétně tak činí v § 52: *„Účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.“* I když má tedy navrhovatel povinnost navrhnout důkazy, které prokazují jeho tvrzení, žádné důkazy na podporu svých tvrzení neuvedl, a to ani v návrhu na zahájení správního řízení, ani posléze v rozkladu, kde mohl uvést zejména důkazy, které by zpochybňovaly věrohodnost podkladů pro vydání napadeného rozhodnutí, jak ostatně umožňuje § 251 odst. 5 zákona.
46. Z výše uvedeného tedy plyne, že Úřad provedl postup dokazování v souladu se zákonem a své myšlenkové pochody ukazující na to, ze kterých podkladů, jak a proč vycházel, jsou patrné z odůvodnění napadeného rozhodnutí. Předmětné námitky směřující proti procesu dokazování lze tedy označit za nedůvodné.

K námitce nejasného a neúplného vymezení technických podmínek účasti v zadávacím řízení

47. Požadavky na zadávací podmínky stanoví § 36 odst. 3 zákona. Komentářová literatura se k tomuto ustanovení zákona vyjadřuje následovně: *„Zadávací podmínky (ve svém souhrnu) by tak měly obsahovat vymezení veškerých skutečností, které jsou pro dodavatele nezbytné k tomu, aby se mohl kvalifikovaně rozhodnout pro účast a následně se i účastnit zadávacího řízení.... Je však třeba zdůraznit, že hodnocení, zda byly zadávací podmínky stanoveny určitě a jednoznačně, by se mělo provádět z pohledu dodavatele jednajícího s obvyklými znalostmi a péčí s přihlédnutím k podmínkám na trhu, do něž předmět veřejné zakázky svým věcným vymezením a rozsahem spadá. Dle mínění autorů tohoto komentáře nelze přijmou závěr o neurčitosti či nejasnosti zadávacího podmínek pouze na základě toho, že si je některý z dodavatelů vyložil nesprávně, neboť nedisponoval obvyklými znalostmi či nevyňaložil obvyklou péči při studiu zadávacích podmínek.“* (Podešva, V. a kol. Zákon

o zadávání veřejných zakázek. Zákon o registru smluv. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016, s. 132 – 133). Z výše uvedeného je tedy možné dovodit obecný závěr, že jasně a určitě stanovené zadávací podmínky jsou takové, které umožní dodavatelům zvážit svou účast v zadávacím řízení a následně jim umožní se o předmětnou veřejnou zakázku také ucházet vypracováním nabídky.

48. Úřad se k tvrzené nejasnosti a neúplnosti vyjádřil v bodech 111. až 123. odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde velmi obsáhle objasnil, jaké kvalitativní podmínky jsou kladeny na zadávací dokumentaci, včetně odkazů na příslušnou judikaturu a seznal, že předmětná zadávací dokumentace umožňuje dodavatelům učinit rozhodnutí o vlastní účasti v zadávacím řízení, umožňuje jim vytvořit nabídku a zadavateli zaručuje, že se mu dostanou porovnatelné nabídky. Navrhovatel s tímto nesouhlasí a tvrdí, že zadávací dokumentace měla obsahovat i informace o veškerých souvisejících poplatcích, o edici Technical Support Plus a o vztahu stávající základní technické podpory a navazující rozšiřující podpory.
49. Dle výše citované komentářové literatury je patrné, že zadávací dokumentaci co do jejích kvalit je nutno posuzovat optikou dodavatele s obvyklými znalostmi a zkušenostmi. Z toho lze usoudit, že i kvalitativní požadavky kladené na zadávací podmínky mají své mantinely v tom, co lze v zadávací dokumentaci neuvést, aniž by toto představovalo problém pro dodavatele s obvyklými znalostmi a zkušenostmi.
50. Částí námitky, která je nyní vypořádávána, brojí navrhovatel i proti tomu, že zadavatel neuvedl v zadávacích podmínkách výši licenčních poplatků k jednotlivým poptávaným produktům. Je nutno seznat, že v této části nebyla námitka navrhovatele nikterak rozvedena, nedošlo k uvedení dodatečných tvrzení, ani návrhu důkazů. S touto námitkou se proto nelze fakticky vypořádat a je nutno ji v tomto rozsahu označit za nepřezkoumatelnou.
51. Výše uvedené se vztahuje i na tvrzení navrhovatele, že zadávací dokumentace měla obsahovat informace o edici Technical Support Plus – v zadávací dokumentaci je bezprostředně za tabulkou 1 uvedeno: „*Pro produkty Tesco Sw je požadován nákup v edici Technical Support Plus.*“ S ohledem na presumpci toho, že dodavatelé mají obvyklé znalosti a obvyklé zkušenosti, lze očekávat, že k vypracování nabídky je potřebná i jejich vlastní činnost. Nelze po zadavatelích požadovat, aby zadávací dokumentaci koncipovali jako didaktický návod pro dodavatele. Podstatné pro naplnění jasnosti a úplnosti zadávacích podmínek je, aby na jejich základě byli dodavatelé schopni zvážit svou účast v zadávacím řízení a následně vytvořit porovnatelnou nabídku.
52. Totéž platí pro uvedení vztahu dosavadní a následné technické podpory a toho, zda jde o technickou podporu základní nebo rozšířenou. Ze zadávací dokumentace je zcela patrné, jaký charakter technické podpory je poptáván. Zadávací podmínky tedy obsahují veškeré potřebné údaje, dané zadávací podmínky lze tedy označit za transparentní.
53. Výše uvedené podtrhuje i fakt, že dva dodavatelé, kteří se o veřejnou zakázku ucházeli, dokázali na základě – dle navrhovatele nejasně a neúplně stanovené – zadávací dokumentace vypracovat nabídky.
54. Navrhovatel dále poukazuje na to, že z faktu, že se společnosti VUMS LEGENDS, spol. s.r.o. a TECHNISERV IT, spol. s.r.o. poptávaly na ceny ve vztahu k předmětné veřejné zakázce u společnosti IBM Česká republika, spol. s.r.o. a z toho, že společnost Tesco SW a.s. uvedla,

že eviduje 2 žádosti o poskytování technické podpory včetně Change Services, nelze usuzovat, že by výše uvedení dodavatelé komunikovali se společnostmi IBM Česká republika, spol. s.r.o. a Tesco SW a.s. a z této komunikace mohli extrapolovat dodatečné informace vztahující se k předmětu plnění veřejné zakázky, jejichž absencí je – dle navrhovatele – stížena zadávací dokumentace. Toto své tvrzení ovšem navrhovatel ničím nedoložil. Z bodu 58. odůvodnění napadeného rozhodnutí je naopak patrné, že se výše uvedené komunikace uskutečnily, kdy Úřad odkazuje na vyjádření společnosti VUMS LEGENDS, spol. s.r.o. ze dne 7. 8. 2017, ze kterého je navýsost jasné, že společnost VUMS LEGENDS, spol. s.r.o. komunikovala jak se společností Tesco SW a.s., tak společností IBM Česká republika, spol. s.r.o.

55. Na tomto místě je možné poukázat na existenci institutu žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace ve smyslu § 98 odst. 3 zákona. Navrhovatel mohl využít tohoto institutu k překlenutí jakýchkoliv nejasností, které mohl ve vztahu k zadávacím podmínkám předmětné veřejné zakázky mít.
56. Navrhovatel dále poukazuje na rozpor mezi pojmy „subdodavatel“ a „partnerství“, které se objevují ve vyjádřeních společnosti TECHNISERV IT, spol. s.r.o. ze dne 4. 8. 2017 a společnosti Tesco SW a.s. ze dne 10. 8. 2017 a 24. 4. 2017. S ohledem na to, že ani jeden z termínů nepředstavuje jakousi smluvní zavedenou zkratku, lze uznat zaměnitelnost těchto pojmů, kdy i subdodavatelský kontrakt je druhem obchodního partnerství ve smyslu obchodního vztahu. Striktní bazírování na zachování 100% pojmové konzistentnosti – jak patrně zamýšlí navrhovatel – lze v dané situaci označit za účelový přepjatý formalismus. Jelikož charakter obchodního vztahu mezi dodavatelem a společností Tesco SW a.s. nemá relevanci ve vztahu k posuzování zadávací dokumentace, lze označit tuto námitku za irelevantní a lichou.
57. K tvrzení, že by zadávací podmínky měly obsahovat informaci o tom, že výrobci SW komponent poskytnou dodavatelům výhradní licenci pro provedení Change Services se odkazují na bod 49. odůvodnění tohoto rozhodnutí, kdy zde obsažené závěry, je možno aplikovat i na tuto námitku navrhovatele. Lze tedy seznat, že i tato námitka je nedůvodná.

K námitce proti vypořádání se s ostatními namítanými skutečnostmi

58. Navrhovatel tvrdí, že zadavatel musel spolupracovat s třetím subjektem na tvorbě zadávací dokumentace, aniž by tyto osoby uvedl v zadávací dokumentaci. Výše uvedené opírá o tvrzení, že má dostatečné odborné znalosti na to, aby toto mohl posoudit. Navrhovatel neposkytl žádný důkaz, který by tuto tvrzenou skutečnost prokazoval. S ohledem na to, že navrhovatel neprokázal toto své tvrzení, nelze důvodně předpokládat, že by zadavatel porušil zákon. Nad rámec uvádím, že ani ve správním řízení před Úřadem, ani v řízení o rozkladu nevyvstaly pochybnosti o tom, že by zadavatel v tomto ohledu nesplnil povinnost uloženou mu zákonem. Výše uvedené je patrné i z bodu 128. odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jelikož navrhovatel nenavrhл důkaz, kterým by tento závěr rozporoval, je nutno seznat, že předmětná námitka navrhovatele je lichá.
59. Ve svém doplnění návrhu ze dne 19. 7. 2017 navrhovatel odkazuje na znění zadávací dokumentace a poukazuje na to, že SW Microsoft SilverLight není obsažen mezi SW komponenty pro které je poptávána technická podpora. Navrhovatel však tvrdí, že se mu tato informace stala známou až na základě dopisu předsedy vlády adresovanému

poslanci Jiřímu Valentovi. Jelikož sám navrhovatel odkazuje na znění zadávací dokumentace, ze které lze dovodit to, že Microsoft Silverlight není mezi SW komponentami, pro které je poptávána technická podpora, lze z toho na základě logického úsudku dovodit, že již nebude součástí IS NEN. Rozhodným okamžikem tedy není dopis, ve kterém je tato skutečnost expresivně uvedena, ale seznámení se se zadávací dokumentací, ze které lze tuto skutečnost odvodit. Navrhovatel v tomto ohledu tedy nedodržel zásadu koncentrace správního řízení, jak ji stanovuje § 251 odst. 5 zákona a Úřad postupoval zcela v souladu se zákonem, když k tomuto dodatečnému tvrzení navrhovatele nepřihlédl.

60. Lze tedy shrnout, že Úřad se správně vypořádal s namítanou diskriminací zadávací dokumentace a je možno seznat, že s tvrzenou netransparentností se vypořádal v rámci vypořádání se s námitkami nejasnosti a neúplnosti zadávací dokumentace, zejména proto, že jakékoliv další specifikace námítky netransparentnosti zadávací dokumentace, nebyly ze strany navrhovatele poskytnuty. Dále je možné uvést, že zadávací dokumentace má být vyhotovena, co do své jasnosti a úplnosti, v takové kvalitě, aby umožnila potenciálním dodavatelům učinit rozhodnutí o tom, zda se o veřejnou zakázku budou ucházet nebo nikoliv, případně aby jim umožnila vytvořit nabídku. Navrhovatelem tvrzené nejasnosti a neúplnosti zadávací dokumentace byly Úřadem správně posouzeny a tento dospěl k závěru, že zadavatel nepostupoval v rozporu s § 36 odst. 3 zákona, kdy i tento závěr Úřadu je správný. K procesu dokazování provedenému Úřadem, který je navrhovatelem rozporován, je možno uvést, že tento je souladný se zákonem, kdy Úřad dostal své povinnosti objasnit skutkový stav na kvalitativní úroveň uvedenou v § 3 správního řádu. Dále nutno konstatovat, že navrhovatel nesplnil svou povinnost, resp. nevyužil svého práva, na označení důkazů, kterými by zpochybnil věrohodnost provedeného dokazování, kdy toto mohl provést i v rámci rozkladových námitek, jelikož věrohodnost podkladů pro vydání rozhodnutí, včetně důkazů, lze zpochybnit i poté, co uběhne koncentrační lhůta zakotvená v § 251 odst. 5 zákona.
61. Ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu jsem přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí v celém jeho rozsahu a jeho věcnou správnost v intencích rozkladových námitek, současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když jsem napadené rozhodnutí shledal zákonným a věcně správným. Z napadeného rozhodnutí je jasně patrné, z jakých podkladů pro vydání rozhodnutí Úřad vycházel a jaké právní normy na takto zjištěný skutkový stav aplikoval.

VI. Závěr

62. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodu uváděných v rozkladu.
63. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Tender systems s.r.o., náměstí Před bateriemi 692/18, 162 00 Praha 6
2. Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy